

بررسی اثرات فواصل کاشت در میزان محصول رقم نارنگی انشوروی پایه
پونسیروس تریفولیاتا در شمال ایران
یونس ابراهیمی، عنایت حیاتبخش و فاطمه انوری
مؤسسه تحقیقات کشور

نارنگی انشو که یکی از ارقام مقاوم در مقابل سرما در شمال ایران از سال ۱۳۴۷ انتخاب و معرفی گردیده است همچنان به عنوان نارنگی غالب در شمال کشور به ویژه در شرق مازندران موقعیت خود را حفظ و به علت فراوانی در دو سال اخیر و افت قیمت تولیدکننده را مأیوس کرد تا در فکر جایگزینی با ارقام زودرس تر نارنگی باشد. پایه‌ای که این رقم روی آن پیوند می‌شود نارنج است که خود حساس به بیماری ویروسی تریتستزا بوده و این بیماری نیز در حال گسترش در شمال ایران می‌باشد و می‌بایستی پایه مقاوم جایگزین آن گردد. روی این اصل با در نظر گرفتن اهمیت پایه پونسیروس تریفولیاتا در مقابل نارسائیه‌های اقلیمی نظیر سرما و همچنین بیماری خطرناک تریتستزا به عنوان یکی از پایه‌های مهم در شمال ایران برای این نارنگی و سایر ارقام مرکبات انتخاب گردیده است.

روی این اصل آزمایشی با شش تیمار فواصل کاشت شامل ۲×۸، ۳×۸، ۴×۸، ۵×۸، ۶×۸ و ۶×۶ متر (این تیمار به عنوان شاهد و فاصله پیشنهادی برای نارنگی انشو روی پایه نارنج در شمال ایران بوده است) در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار و ۹ درخت برای هر تیمار در تکرار در ایستگاه تحقیقاتی مرکبات رامسر به مرحله اجرا در آمد و تجزیه آماری نتایج سه سال رکوردگیری محصول نشان می‌دهد:

تیمار ۲×۸ با میانگین ۵۸/۰۴ تن در هکتار در کلاس A، تیمار ۳×۸ با میانگین ۴۲/۶۹ تن در هکتار در کلاس B، تیمار ۴×۸ با میانگین ۳۱/۶۴ تن در هکتار در کلاس C، تیمار ۵×۸ با میانگین ۲۴/۴۳ تن در هکتار در کلاس CD و تیمارهای ۶×۶ با میانگین ۲۲/۳۷ تن در هکتار و ۶×۸ با میانگین ۱۹/۶۲ تن در هکتار در کلاس D قرار گرفته‌اند. از نظر تجزیه کیفی شامل وزن، قطر، ضخامت پوست میوه، TSS، اسیدبته و ویتامین C در بین تیمارها اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید و اکثراً در کلاس A و بعضاً در کلاس AB قرار گرفته‌اند.